

Leven in een andere wereld

Japanse lori Iki een jaar te gast in Bevingen

Gelijktijdig met onze Japanse voetballer Ono belandde ook lori Iki in Sint-Truiden. lori studeert Humane Wetenschappen in het zesde jaar aan het Koninklijk Atheneum in Sint-Truiden. Bij Kris Coune, zijn vrouw Aline en de kinderen Caro en Robbe in Bevingen-Centrum vond de 18-jarige Japanse studente haar nieuwe thuis. Een tante van Kris werkt voor de uitwisselingsorganisatie AFS, waar ze voortdurend op zoek zijn naar gastgezinnen. Kris en Aline waren al lang gewonnen voor het idee, maar het was wachten tot de kinderen groot genoeg waren voor ze de stap wilden zetten. Inmiddels is het zover. Sinds 21 augustus van vorig jaar woont de Japanse lori Iki bij hen. Niet gemakkelijk want ze komt uit een gans andere cultuur en spreekt bijna geen Engels. Gelukkig werden ze goed begeleid door AFS. Vooral in het begin moesten ze haar echt met het handje vastnemen, maar intussen trekt ze goed haar plan en maakt ze zienderogen vooruitgang.

Vanaf hun jeugd zijn Japanners heel erg op zichzelf aangewezen. Zo vroeg lori bijvoorbeeld of ze hier zelf haar was moest doen. Het schoolsysteem is ook helemaal anders. In hun ogen zijn de leerkrachten hier heel streng. Tijdens de les je hoofd neerleggen en een beetje slapen is in Japan heel normaal. Hier vlieg je daarvoor aan de deur. Langs de ene kant zijn ze ginds heel strikt, langs de andere kant toch weer niet zo streng.

lori is afkomstig van Toyota, de stad van het automerk, zo'n 200 km ten zuiden van de hoofdstad Tokio. "Ik wou naar het centrum van Europa omdat ik gehoord had dat het hier goed is om te eten en te leven", vertelt de jongedame. "Maar werkelijk alles is anders. Ze rijden hier aan de andere kant van de weg en ze eten met mes en vork in plaats van stokjes." Toch blijkt het allemaal nogal mee te vallen. Behalve rode kool en augurken eet ze vrijwel alles. Met puree, waar STVV-speler Ono niet moet van weten, heeft zij geen probleem, maar frieten en chocolade vindt ze wel veel lekkerder.

De school is een ander verhaal. "Heel veel dingen begrijp ik niet", legt ze uit. "Eigenlijk gaan enkel wiskunde en ICT goed, twee vakken die vergelijkbaar zijn met wat ze in Japan onderwijzen, al de rest is zeer moeilijk." De leerkrachten hebben niet de tijd om alles in detail uit te leggen want de klas moet vooruit. "Maar dat is niet zo erg", vinden Kris en Aline. "Belangrijk is dat ze ervaart hoe het er hier aan toe gaat. Op het Nederlands na moet ze hier niet echt iets leren."

Kris was vijf toen hij met zijn pa meetrok naar STVV. Intussen supportert hij al 33 jaar voor de Kanaries. Het virus bracht hij mee naar huis. Kris en Robbe zijn de hevigste supporters, maar Aline en Caro zijn nu ook overtuigd. Bij elke thuiswedstrijd is heel het gezin present op Stayen in de familietribune. Kon het anders dan dat ook lori zou volgen? STVV – Charleroi was haar eerste wedstrijd live op Stayen, een initiatief van de school. Ze zaten in het sfeervak. Daar leerde lori de betekenis van het woordje 'lawaaï'. Het was toen maar een zwakke match, maar haar aandacht ging vooral naar de Japanse speler Ono, de man die het heilige nummer 25 van Danny Boffin mocht overnemen.

Om lori de kans te geven nog eens Japans te spreken, regelden Kris en Aline via STVV voor haar een afspraak met Yuji Ono. Omdat het bijna zijn 23ste verjaardag was, nam zij voor hem een cadeautje mee. En of de voetballer daar tevreden mee was! Made in Belgium chocolade is de beste die er is. Japanners weten dat maar al te goed.

Bij de vraag wat Ono dan nog meer wist te vertellen, volgt een luid gegiechel van de meisjes. "Hij vroeg of ik getrouwd was", verklapt lori. Logische vraag toch voor een jongeman die een meisje ontmoet? Verder spraken ze veel over eten. Vroeger was er in onze regio een Japans restaurant, maar daar moet je tegenwoordig voor naar Brussel. Nederlands is ook voor Ono aartsmoeilijk om te verstaan. Hij volgt wel Engelse les, maar in alles wat ze hier doen blijft de taal een grote barrière, weet lori. "We hebben onze telefoonnummers uitgewisseld en sturen elkaar nu af en toe een berichtje in onze eigen taal." Of er nog een vervolgspraak komt? lori houdt het op een voorzichtige 'Misschien'. Wel zeker is dat Ono er een nieuwe grote fan bij heeft. Zijn spelstijl met veel overgave kan de studente bekoren, maar hij zou af en toe ook een doelpunt moeten scoren. De Japanner beseft het zelf maar al te goed. Misschien iets voor het nieuwe jaar vol verwachtingen en goede voornemens?